

Mange barn har fått nye hjem

Adopsjon er ingen ny ide. Det har vært praktisert i århundrer. Adopsjon gir et barn en ny familie for all fremtid. For adoptivforeldre betyr adopsjon å ta imot barnet som sitt eget

FNs konvensjon om barns rettigheter stadfester at hvis et barn ikke kan bo i sin biologiske familie eller i en familie i sitt opprinnelsesland, har barnet rett på en familie i et annet land.

Fra media vet vi at mange barn i verden lider nød. Likevel er ikke adopsjon det beste alternativ for disse barna. Årsaken er at de allerede har familier som ønsker å ta vare på dem.

Adopsjon er ikke en permanent løsning på et lands behov for å gi sine barn tilfredsstillende omsorg, men det er en permanent løsning på det enkelte barns behov for omsorg og en familie.

Av de barna som blir adoptert til familier i andre land, kommer noen hundre hvert år til Norge. For hvert av disse barna og for hver familie er adopsjonen en stor begivenhet og begynnelsen til noe livsvarig.

En styrke å være mange

Dere er ikke alene om å tenke på å adoptere. Verdens Barn har gjennom sitt arbeide funnet gode norske hjem til nesten 9000 barn fra utlandet. Vår organisasjon spiller en sentral rolle både før, under og etter adopsjonsprosessen. Verdens Barn har med andre ord lang erfaring og svært gode kunnskaper om adopsjon - erfaring vi gjerne deler med nye adoptivforeldre.

Verdens Barn har lokalavdelinger rundt om i hele landet. Der kan dere treffe andre familier som har adoptert eller planlegger å adoptere og trekke veksler på deres erfaringer. Like viktig er det å få treffe andre i samme situasjon, med samme spørsmål og tanker. Dessuten er lokalavdelingene ofte et verdifullt nettverk for adoptivbarna selv.

Formelle krav til adoptivsøkere i Norge:

- Loven fastsetter en nedre aldersgrense på 25 år som vilkår for å adoptere. Veiledende øvre aldersgrense er 45 år, men det gjøres unntak.
- Både ektepar, enslige og samboere kan vurderes som adoptivforeldre. Gifte og samboende bør ha bodd sammen i minst to år.
- Søkerne må i utgangspunktet ha god helse, og det skal legges vekt på søkerens totale omsorgsevne over tid.
- Søkerne må ha sikker økonomi slik at barnet får vokse opp under trygge forhold. Det legges ikke avgjørende vekt på høy inntekt, men at økonomien er trygg og stabil.
- En adoptivfamilie bør i minst mulig grad skille seg ut fra andre familier.
- Det adopterte barnet bør være det yngste i familien. Det bør være minst to års aldersforskjell mellom det adopterte barnet og søkerens øvrige barn.

Disse retningslinjene er veiledende.

I tillegg til disse kravene, må søkerne også tilfredsstille de krav som landet de skal adoptere fra stiller. Se lenger bak i heftet en oversikt over hvert land.

Verdens Barn

Hos Verdens Barn får dere veiledning på hvordan dere skal gå frem i adopsjonsprosessen, om kriteriene som de enkelte land setter opp og hvilke barn som blir adoptert fra de enkelte land.

Når dere har bestemt dere for å adoptere gjennom Verdens Barn må dere melde dere inn i foreningen og sende inn et registreringsskjema. Verdens Barn registrerer dere som søkere og vil så sende dere en formidlingsbekreftelse. En saksbehandler vil fra nå av følge deres sak, en som kjenner adopsjonsprosessen i det landet dere ønsker å adoptere fra.

Bekreftelsen fra Verdens Barn om at vi påtar oss å formidle adopsjonen er ett av dokumentene som skal vedlegges søknaden.

Utredningen og godkjenning

Før vi kan formidle søknad om adopsjon til utlandet må dere få forhåndsgodkjenning som adoptivsøkere fra norske myndigheter. Det er Barne- ungdoms- og familieetaten (Bufetat) ved adopsjonsseksjonen som har ansvaret for å godkjenne adoptivsøkere. Utredning av søkerne gjøres av fosterhjemsseksjonen.

Søknadsskjema kan lastes ned på Bufetat sin hjemmeside.

Sosialrapporten, som vanligvis utarbeides av fosterhjemsseksjonen, skal beskrive hvem dere er og hvilke tanker dere har omkring barn og adopsjon. Samtidig skal den inneholde en vurdering i forhold til om dere har de ressurser som skal til for å adoptere et barn, eventuelt flere barn dersom dere har et ønske om å adoptere søsken i de tilfellene dette kan være et alternativ.

Saksbehandlingstiden kan variere. Konklusjonen Bufetat kommer fram til baserer seg på en helhetsvurdering av dere. De aller fleste får forhåndssamtykke til adopsjon. Bufetat sender kopi av en eventuell godkjenning til Verdens Barn.

Les mer på www.bufdir.no.

Søkere bosatt i fylkene Nordland, Troms og Finnmark sender sin søknad til:

Bufetat, region nord
Postboks 2233
3103 Tønsberg

Søkere bosatt i fylkene Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag og Møre og Romsdal:

Bufetat, region Midt-Norge
Postboks 2233
3103 Tønsberg

Søkere bosatt i fylkene Sogn og Fjordane, Hordaland og Rogaland:

Bufetat, region vest
Postboks 2233
3103 Tønsberg

Søkere bosatt i fylkene Vestfold, Buskerud, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder:

Bufetat, region sør
Postboks 2233
3103 Tønsberg

Søkere bosatt i fylkene Østfold, Akershus, Hedmark og Oppland:

Bufetat, region øst
Postboks 2233
3103 Tønsberg

Søknaden sendes til utlandet

Når dere har blitt godkjent av norske myndigheter, kan Verdens Barns saksbehandler løse dere gjennom den videre adopsjonsprosessen. Dokumenter må samles inn, oversettes og stemples, før de er klare til å sendes til utlandet.

Prosessen er ulik fra land til land. Saksbehandleren vil hele tiden fortelle dere hvilke dokumenter dere trenger. Dere vil få beskjed om når saken deres går til utlandet og om ca. behandlingstid.

Verdens Barn får etter hvert beskjed fra utlandet om hvilket barn dere kan få adoptere. Samtidig med denne beskjeden kommer en rapport og et bilde av barnet. Dette kaller vi en tildeling.

Så snart Verdens Barn får beskjed om hvilket barn dere kan få adoptere, tar saksbehandleren kontakt med dere og dere kan begynne å forberede dere på den siste delen av adopsjonen...

Reisen - og å bli foreldre

For mange som er i adopsjonsprosessen er livet preget av venting og forventning. Det synes ganske uvirkelig og fjernt for mange, men like fullt kommer dagen da en skal reise for å hente hjem sitt eget barn. Naturlig nok blir det en spesiell reise, full av følelser og tanker.

Det å få et barn er vel noe av det største en kan oppleve, enten det skjer på en fødestue, et kontor eller et hotell. Det er mange sterke følelser involvert og en kan være svært sårbar og usikker. Vil jeg strekke til? Vil jeg kunne bli en god mor, en god far? Vil barnet like meg? Og praktiske ting, hvordan vet jeg om barnet får nok mat, for mye mat? Er forkjølelsen alvorlig nok til å oppsøke lege?

Det er her vi er for å støtte og samtidig si at fra nå av er det dere som vet best. Vårt mål er at adopsjonsprosessen skal gå så knirkefritt som mulig. At adoptivforeldrene skal kunne bli veiledet fra kontor til kontor, få hjelp med intervjuer og utfylling av skjemaer. Vi sørger for å få oversatt til norsk både fra engelsk og andre språk, og at både foreldre og barn skal kunne komme seg vel hjem med rette fly til avtalt tid.

Barnets historie

Alle barn har allerede en historie før det kommer til adoptivfamilien sin. Noen ganger vet vi en del om barnets bakgrunn, andre ganger vet vi ingenting. Derfor er det viktig å ta med seg mest mulig av minner, bilder og inntrykk hjem, slik at en senere kan fortelle barnet om stedet der det er født. Hvordan ser det ut der han eller hun bodde? Hvordan var møtet med fostermor eller barnehjem? Hvordan barnet lekte og spiste, det første møtet med nye foreldre. Alt dette er en viktig del av barnas liv og historie.

Mange barn er så små at de husker lite eller ingenting fra sitt hjemland. Men de kommer til å spørre når de blir større. Ofte kan bildene fra reisen fortelle like mye som ord når foreldrene etter noen år skal beskrive barnets hjemland. Bilder kan formidle inntrykk som vi ikke klarer å sette ord på - eller ikke tenker på å sette ord på.

Kostnader ved en adopsjon

Verdens Barn ønsker å gjøre adopsjonsprosessen så enkel og oversiktlig som mulig.

Gebyrene nedenfor dekker alle kostnadene dere vil ha i forbindelse med adopsjonen, med unntak av selve reisen og oppholdet for å hente barnet.

Verdens Barn kan endre gebyrene underveis i adopsjonsprosessen.

Verdens Barn fordeler kostnadene likt på alle adopsjonssøkere. Det betyr at alle betaler like mye uansett hvilket land barna kommer fra.

For tiden er kostnadene (unntatt reisen):

Startgebyr kr. 14.500

Forfaller 14 dager etter at søknaden er registrert.

Registreringsgebyr kr. 17.000

Forfaller 60 dager etter at søknaden er registrert.

Administrasjonsgebyr kr. 45.000

Forfaller 30 dager etter godkjenningen i Bufetat

Translatørgebyr kr. 12.000

Forfaller 30 dager etter godkjenningen i Barne-, ungdoms- og familieetaten.

Adopsjonsbeløp kr. 126.000

Forfaller 30 dager etter tildeling av barn.

Totalt kr. 214.500

Adoptivsøkere forplikter seg til å stå som medlemmer i Verdens Barn til adopsjonen er gjennomført.

Hva brukes pengene til?

Kostnadene går til administrasjon, dokumentavgifter og andre avgifter i Norge og utlandet, oversettelser og livsopphold for barna i opprinnelseslandet.

For hver adopsjon vi gjennomfører, settes kr. 500 av til stiftelsen "Verdens Barns Fond". Dette fondet gir stipend til adopterte og støtter aktiviteter rettet mot adopterte.

Tilskudd ved adopsjon

Adoptivsøkere får også en økonomisk engangsstøtte fra Staten. Adopsjonsstøtten er knyttet til folketrygdens grunnbeløp (1 G), og er for 2018 kr. 93 634. Denne støtten betales ut etter at barnet har kommet hjem.

Permisjonsregler

Den totale stønadsperioden 46 uker ved 100 prosent dekningsgrad og 56 uker med 80 prosent dekningsgrad. Stønadsperioden starter ved dato for omsorgsovertakelse. Perioden er tre uker kortere enn ved fødsel, fordi stønadsperioden ved fødsel senest starter tre uker før termin dato.

Det har i tillegg blitt innført en tredeling av foreldrepengeperioden. Den deles inn i en mødrekvote på 10 uker, en fedrekvote på 10 uker og en fellesperiode til deling mellom foreldrene.

Vær oppmerksom på at totalutbetalingen for hele perioden ved 80 prosent dekningsgrad er litt lavere enn hva som vil bli utbetalt ved 100 prosent.

Man kan ta ut graderte foreldrepenger ved å motta delvis foreldrepenger i kombinasjon med delvis arbeid. Perioden med foreldrepenger forlenges ved at du får utbetalt litt mindre pr. dag over en lengre periode.

Foreldre som ikke har krav på lønnet permisjon får en engangsstønad, Per 1. januar 2018 er engangsstønaden på kr. 63.140.

For mer informasjon om permisjonsregler og tilskudd til adoptivforeldre, se www.nav.no.

Verdens Barn i Thailand

I Thailand samarbeider Verdens Barn med Holt Sahathai Foundation (HSF), og landets sentralmyndigheter, Department of Children and Youth (DCY). Verdens Barn har jobbet i Thailand siden 1979.

Adopsjonsprosessen

Thailandske myndigheter legger stor vekt på å finne riktig familie til det enkelte barn. Etter at barnet er frigitt for utenlandsadopsjon, blir barnet tildelt en familie.

Ved adopsjon via HSF, må sentralmyndighetene etter tildeling gjennomgå saksgangen og godkjenne prosessen før adopsjonen kan fullføres. Det er derfor relativt lang tid fra tildeling til hentereise for søknader via HSF. For søknader via DCY er disse godkjenningene gjort før tildeling. Det er derfor relativt kort tid fra tildeling til hentereise for adopsjoner via sentralmyndighetene.

Når alle formaliteter er i orden, blir dato for møte med adopsjonsmyndighetene i Thailand fastsatt og adoptivforeldrene får beskjed at de kan bestille reisen. Formelt sett har adoptivforeldre status som verger for barnet, inntil tre oppfølgingsrapporter er levert fra det kommunale norske barnevernet. Når sentralmyndighetene i Thailand har godkjent disse, kan adopsjonen fullføres i Norge. Søkerne må da møte på den Thailandske ambassaden i Oslo sammen med barnet, for å signere fullførelsen av adopsjonen og få registrert adopsjonen i Thailand.

Hvem er barna?

Barna som adopteres fra via HSF er stort sett mellom halvannet og tre år, men det finnes også eldre barn som trenger en familie. Barna har alltid en kjent identitet, og forholdsvis detaljerte opplysninger vil fremgå av tildelingsdokumentene. Barna bor i fosterhjem .

Barn som adopteres via sentralmyndighetene i Thailand er i alle alderskategorier. Det er også behov for søkere som er åpne for å adoptere søsken, eldre barn og barn med spesielle behov. Barna har som regel en kjent identitet, og forholdsvis detaljerte opplysninger vil fremgå av tildelingsdokumentene.

Barna bor i statlige barnehjem ulike steder i Thailand. Noen bor i fosterhjem underlagt barnehjemmet.

Det gjøres en stor innsats for å hjelpe enslige eller vanskeligstilte kvinner til å ta hånd om barna selv. Holt Sahathai Foundation, (HSF) er kjent for sitt arbeid blant ugifte mødre i Thailand. Ofte lykkes det med å finne alternative løsninger i storfamilien.

Sosialarbeidere jobber tett med barn og fosterfamilie/barnehjem for å forberede dem på adopsjonen. Hentereisen varer i ti dager, der våre samarbeidspartnere deltar i hele prosessen.

Litt om Thailand

Thailand er et land på størrelse med Frankrike, og med en befolkning på nesten 60 millioner innbyggere. Urbanisering er et økende problem i Thailand, og fører ofte til at unge jenter reiser til hovedstaden eller sentrale strøk, langt fra sin familie for å ta arbeid. Majoriteten av jentene som forlater sine familier får arbeid som hushjelper eller fabrikkarbeidere. De sist nevnte jentene får et stort problem hvis de blir gravide utenfor ekteskap. De er ofte svært unge. Det finnes ikke stønadsordninger for enslige forsørgere, og de kan ikke regne med å få aksept fra sine foreldre for denne situasjonen. Det å skulle reise hjem igjen til landsbygda som enslig mor er i utgangspunktet vanskelig.

Verdens Barn i Sør-Afrika

Sør-Afrika er Verdens Barn sitt nyeste samarbeidsland og vi startet vårt samarbeid med organisasjonen ABBA i Sør-Afrika i 2003. ABBA er en kristen organisasjon, og mange av de biologiske mødrene som tar kontakt med organisasjonen ønsker at barna skal vokse opp i et kristent hjem.

ABBA har en høy faglig standard for hele virksomheten. Alle parter involvert i adopsjonen; biologisk mor, barn, adoptivforeldre og organisasjoner tas hånd om på en god måte.

De har samarbeid med egne gjestehus der man oppholder seg i de tre ukene man befinner seg i landet. Opplegg som ivaretar sikkerhet, transport, sightseeing og kulturkunnskap er en del av tilbudet til adoptivfamiliene.

I gjestehuset kan man møte andre adoptivfamilier og alt er tilrettelagt for adoptivfamiliene. Det går fint an å ha med seg egne barn til Afrika, da det er meget barnevennlig.

Adopsjonsprosessen

Når biologisk mor er kjent, tilbys omfattende veiledning for å finne løsninger der hun kan ta hånd om barnet sitt selv. Adopsjon er kun et alternativ når andre muligheter har vært grundig undersøkt.

I Sør-Afrika tildeler man barn ut fra en bevisst holdning til å finne rett familie til det enkelte barn. Den biologiske mor har en aktiv rolle i å velge adoptivforeldre til sitt barn. Tildeling av et konkret barn til en familie skjer ved at biologisk mor (hvis hun er kjent) deltar på et møte der hun er med i utvelgelsen av en familie til sitt barn.

Halvparten av barna som fristilles for adopsjon er funnet og har ikke kjent identitet. Da blir adopsjonsprosessen noe annerledes og i disse tilfellene er det ABBAs adopsjonsteam som tildeler barnet til en familie.

Hvem er barna?

De aller fleste barna er i alderen 0-2 år, men det er også noen eldre barn. De er ofte barn av svært unge mødre som av ulike grunner ikke har mulighet til å ta seg av barnet sitt selv. Noen barn fødes ute, andre i sykehus under falskt navn, og mor forsvinner.

Svært mange av barna som blir tildelt fra Sør-Afrika har helsemerknader. Det vanligste er barn som er født prematurt, samt barn der biologisk mor har informert om bruk av rusmidler under svangerskapet.

ABBA legger stor vekt på å forsøke å få så mye informasjon som mulig fra biologisk mor om svangerskapet, og ber om at de er ærlige om for eksempel bruk av alkohol eller andre rusmidler. Dette innebærer samtidig at de får flere opplysninger, noe som betyr at dette er informasjon som adoptivforeldrene må forholde seg til.

I de fleste slike saker der barnet er prematurt eller der vi kjenner til bruk av rusmidler, eventuelt ved andre typer helseutfordringer, må saken godkjennes av Faglig utvalg for adopsjonssaker.

ABBA har opprettet mødre hjem og samarbeider med et stort nettverk av andre mødre hjem i kirkens regi som tar seg av mødre og barn. De fleste barna blir frigitt for utenlandsadopsjon og tildelt en familie innen fire måneder etter fødsel eller etter at de er plassert i institusjon/fosterhjem.

På grunn av den store utbredelsen av HIV/AIDS er mange av barna blitt foreldreløse. Barna kommer fra ulike stammer og steder og fra ulike lag av befolkningen. Alle barna som fristilles for utenlandsadopsjon er mørke i huden.

Verdens Barn i Korea

I nærmere 60 år har vi samarbeidet vi med Holt Children's Services. I tillegg til adopsjon samarbeider Verdens Barn med Holt om bygging og drift av barnehjem, programmer for funksjonshemmede, samt turer for adopterte til Sør-Korea

Adopsjonsprosessen

På bakgrunn av søkernes sosialrapport, samt eksisterende informasjon om barnet, blir det foretatt en matching av barn og familie. Etter matching og tildeling må saken behandles av to instanser; Ministry of Health and Welfare (MoHW) og familiedomstolen i Seoul. MoHW har ansvar for å utstede utreisetilattelse for barnet. Årsaken til lang ventetid fra tildeling til hentereise skyldes et kvotesystem, som praktiseres slik at antall utreisetilattelser som gis må være lavere enn antall innenlandsadopsjoner. Til tross for at man ikke finner nok familier i Korea, begrenser myndighetene hvor mange barn som får reise ut, hvilket skaper lang ventetid.

Etter utstedelse av utreisetilattelse blir saken sendt til domstolen, der man etter hvert bli innkalt til rettsmøte. Man må oppholde seg i Seoul i 1 uke ifm. rettsmøtet. I løpet av denne uken vil man møte barnet to ganger. Det er gruppemøter sammen med andre par som møter barnet sitt for første gang. Det tar noen uker fra rettsmøtet er avholdt til dommen blir rettskraftig. Ettersom man ikke vet på forhånd hvor lang tid det tar anbefales det å reise i to omganger.

Det må skrives 4 oppfølgingsrapporter om barnet det første året etter hjemkomst.

Hvem er barna?

Alle barna har kjent identitet. Majoriteten er barn av unge ugifte mødre, som av sosiale og økonomiske årsaker seg nødt til å adoptere bort barnet sitt. Det er fortsatt lite åpenhet i det koreanske samfunnet om prevensjon og svangerskap, og det er en streng abortlovgivning. Det er et stort stigma knyttet til det å være alenemor, og mange vil miste kontakten med sin familie dersom de velger å beholde barnet. I tillegg er det dårlige økonomiske støtteordninger.

Barna vil være minst ca. 6 måneder før de kan frigis for utenlandsadopsjon, ettersom adopsjonsorganisasjonene i Korea må forsøke å finne en familie i Korea minst 5 måneder etter at biologisk mor/foreldre har frasagt seg foreldreansvaret. Som regel er barna nyfødte eller kun noen få måneder når biologisk mor fraskriver seg omsorgen, og majoriteten av barna er under ett år ved tildeling. Grunnet lang ventetid etter tildeling vil barna være mellom ca. 1.5-2.5 år ved hjemkomst.

Alle barna bor i fosterhjem i påvente av å bli tildelt en familie i utlandet. Barna som er født utenfor Seoul bor først en periode i et fosterhjem i den aktuelle provinsen, og flytter så etter hvert til et fosterhjem i Seoul der Holt har sitt hovedkontor. Holt ser etter mange egenskaper før de velger en familie til fosterhjemsprogrammet. Noen av betingelsene er erfaring med å oppdra barn samt god fysisk og psykisk helse. Fostermor må være fulltids husmor og alle familiemedlemmene må være villige til å involvere seg i å ta vare på barnet. Fosterfamilie må gjennomgå en rekke intervjuer og fullføre et kurs før de eventuelt kan bli godkjent. Fosterbarn følger opp av sosialarbeidere hos Holt.

Barna går til månedlige kontroller frem til de er ca. 18 måneder, eller oftere hvis behov. Etter dette er det mer sporadiske kontroller, men likevel en tett oppfølging. Man får tilsendt rapporter fra alle kontrollene. Det er også gode muligheter for henvisning til spesialoppfølging hvor det er behov. Alle må være forberedt på at barna kan ha noen mindre helsemessige problemstillinger, som for eksempel hyppigere luftveisinfectionsjoner, eksem, at barnet er for tidlig født, eller det er en bakgrunnshistorie med bruk av rusmidler. Når det gjelder eksempler på hva som anses som barn med spesielle behov, der det kan være påkrevet med en særskilt godkjenning fra norske myndigheter, kan det for eksempel være hjerteproblematikk, at barnet som er født lenge før termin, større inntak av større mengder rusmidler eller forsinket/usikker utvikling.

Det er en klar overvekt av gutter som blir frigitt for utenlandsadopsjon. Årsaken til at dette er at koreanere som adopterer som regel ønsker en jente. Ifølge konfusianistiske tradisjoner var det kvinnens plikt å føde en mannlige arving for dermed å sikre videreføringen av mannens familie. Betydningen av blodsband er fortsatt sterkt og mange sør-koreanere ser det således som problematisk å la en adoptert sønn føre slekten videre.

Vi får en sjelden gang forespørsler fra våre samarbeidspartnere om adopsjon av biologiske hel/halvsøsken til barn som allerede er adoptert til Norge. Norske myndigheter og adopsjonsforeningene har besluttet at i slike tilfeller skal vi først forespørre familien som allerede har adoptert barnets biologiske søsken. Dersom man stiller seg åpen for å ta imot barnet, må man godkjennes av norske myndigheter på lik linje med andre adoptivsøkere. Det er anledning til å reservere seg mot en slik forespørsel.

Litt om Korea

Sør-Korea er en fjellrik halvøy i den nordøstlige delen av Asia. Arealet har om lag samme størrelse som Danmark, og befolkningen teller vel 50 millioner. Hovedstaden Seoul huser femteparten av landets innbyggere, og til sammen med byens forsteder ca. halvparten. Landet har et temperert klima med fire distinkte årstider, og er fra naturens side dominert av fjellformasjoner, særlig i øst. Landet ble delt i to etter 2.verdenskrig, med det kommuniststyrte Nord-Korea nord for den 38. breddegrad, og Sør-Korea sør for denne. Sør-Korea har hatt en av verdens raskest voksende økonomier siden 1960 og er i dag Asias tredje største økonomi, og verdens 12. største. Til tross for at det har blitt et moderne land har noen tradisjonelle oppfatninger fortsatt fotfeste, som f.eks. skam relatert til det å være enslig mor.

Verdens Barn i Kina

Verdens Barn har samarbeidet med Kina siden 1990. Med dette var vi en av de første adopsjonsorganisasjoner i Europa, og den første i Norge, til å formidle barn fra Kina til adopsjon.

Adopsjonsprosessen

China Center of Children's Welfare and Adoption (CCCWA) er de sentrale myndighetenes administrasjon av adopsjoner fra hele landet. CCCWA har ansvar for alle ledd i en adopsjonsprosess. De samarbeider med adopsjonsmyndigheter og formidlere i femten land samt barnehjem i alle de kinesiske provinsene.

Begrensning av antallet fødsler har lenge stått sentralt i kinesisk politikk, og fra tidlig på 70-tallet har myndighetene jobbet iherdig for å bremse befolkningsveksten. Fra 1980 ble barnebegrensningspolitikken satt ut i livet, og den har bl.a. ført til en effektiv og sentralstyrt administrasjon av utenlandsadopsjoner.

Adopsjonsorganisasjoner fra mange land samarbeider med kinesiske myndigheter om utenlandsadopsjon. Alle følger det samme regelverket og får tildelinger etter samme system. Hvor mange barn Verdens Barns søkere blir tildelt hvert år, er helt og holdent avhengig av hvor mange søkere fra oss som har sin søknad registrert hos CCAA i det aktuelle tidsrommet som blir tildelt.

Hvem er barna?

Siden 1980-tallet har Kina forsøkt å begrense folkeveksten. Det er kun tillatt å få ett eller to barn, og må ha tillatelse fra myndighetene for å bli gravid. Dersom man føder uten tillatelse, risikerer man store bøter og utestengelse fra det offentlige liv. I tråd med lange tradisjoner verdsettes guttebarn høyere enn jenter.

Det er ikke tillatt å oppgi barn til adopsjon i Kina. Derfor et stort antall barn forlatt på offentlige steder som en jernbanestasjon, en busstasjon eller utenfor barnehjem. Det offentlige tar ansvar når barna blir funnet, og plasserer dem på barnehjem.

Barna blir som regel forlatt før de er fem måneder gamle, og de fleste er et sted mellom ti måneder og to år gamle når de blir adoptert. Det finnes også eldre barn som trenger en familie. Av dem som blir adoptert til utlandet, de fleste er jenter, men vi opplever at stadig flere gutter også blir

Litt om Kina

Kina dekker mer enn 9.5 millioner km² og er dermed større enn både det europeiske kontinent og USA. Landet grenser til 11 land i tillegg til Gulehavet, Østkinahavet og Sørkinahavet. Avstanden fra nord til sør er ca. 5.500 km., og avstanden fra vest til øst er ca. 5.000 km. Den 1.2 milliarder store befolkningen består i hovedsak av befolkningsgruppen Han, men det er i alt registrert 56 folkeslag. Ca. 7% av befolkningen tilhører minoritetsgrupperinger fra ulike regioner i landet.

Verdens Barn i India

Vi har jobbet i India siden 1982. I India har vi vært med å bygge barnehjem og gitt støtte til de organisasjonene vi samarbeider med.

Tidligere har alle adopsjonene blitt gjennomført gjennom våre samarbeidsorganisasjoner. Nye regler fra indiske myndigheter gjør at adopsjonene nå kan skje gjennom en rekke ulike organisasjoner over hele India.

Adopsjonsprosessen

Indiske statsborgere (bosatt i India eller i utlandet) gis prioritet ved matching av barn. Barn som ikke blir plassert i indiske familier kan adopteres til Norge. Etter barnet er fristilt for adopsjon i India blir en familie bestemt for barnet. Adopsjonen fullføres av en domstolen i India. Etter rettsdokumentene er klare, kan adoptivforeldrene hente barnet .

Hvem er barna?

Der er barn i alle aldre som trenger ny familie. Barna som adopteres fra India til utenlandske søkere er stort sett barn med spesielle behov, eller barn over 2-3 år. Der er også søsken som trenger ny familie. En del av barna er blitt overlatt av enslige mødre som ikke har mulighet til å ta seg av barnet selv. Noen barn blir etterlatt uten identifikasjon, kanskje utenfor en politistasjon, på en togperrong eller utenfor et barnehjem.

Noen barn har kommet bort fra sine foreldre og man har ikke lyktes i å finne familien igjen. Uendelig mange barn lever under elendige forhold i India.

Dessverre er det bare en liten brøkdel som etter loven blir frigitt for adopsjon. Barna som adopteres har ulike bakgrunn, mange har oppholdt seg en kortere eller lengre periode i barnehjemmet.

Det er ulik standard på barnehjemmene i India, og bakgrunnen vil derfor variere.

Litt om India

Mangfold, mange mennesker og liv i alle former. Inntrykkene er uendelige og utrolig lite er som du forestiller deg. Det kan være overrullende, det kan sette deg på prøver - men det du møter når du kommer til India er verden på alle sine rare, vonde og vakre måter. For dere som møter et barn født i dette mylderet, kan møte med landet India være et inspirerende første blikk inn i en kultur dere kommer til å lære mye om og tenke mye på i årene som kommer.

Til tross for at indere er en mangartede gruppe med store variasjoner både når det gjelder utseende, religion og ervervsveier, finnes det en sterk forestilling om det som er felles indisk. Med sin eksplosjonsartede befolkningsvekst, fra 439 mill. i 1961 til godt over en milliard i dag, er det mange barn som av ulike årsaker trenger et nytt hjem.

SAMARBEIDSLAND, KRITERIER OG VENTETIDER

	Krav til søkerne	Ventetid	Kapasitet
Thailand	<p>Søkere må ha gjennomført adopsjonsforberedende kurs før søknaden sendes til Thailand.</p> <p>Søkerne må ha god fysisk og psykisk helse.</p> <p>Ekteskapet bør ha vart i et par år. Det tas hensyn til samboerskap når ekteskapet har vart mindre enn 2 år.</p> <p>Det bør ikke være mer enn 40 års gjennomsnittlig aldersforskjell mellom søkere og barn. Ved annengangsadopsjon, eller adopsjon av barn med spesielle behov er aldersgrensen noe mindre streng.</p> <p>Det bør være mindre enn 10 års aldersforskjell mellom ektefellene.</p> <p>Søkere med mer enn 1 barn fra før må vurderes individuelt.</p> <p>Søkere bør ha en samlet årsinntekt på ca. 350.000.</p> <p>Krav om rapport vedr. mental helse</p>	<p>For nye søkere hos vår samarbeidsorganisasjon HSF er ventetiden ca. 6-12 måneder.</p> <p>For nye søkere hos thailandske myndigheter (DCY) er ventetiden ca. 2 år.</p> <p>Ca. 7-12 måneder til hentereise hos HSF</p> <p>Ca. 2-4 måneder til hentereise hos DCY</p>	<p>Vi har stort behov for nye søkere, både hos HSF og DCY</p>

	Krav til søkerne	Ventetid	Kapasitet
Korea	<p>Ikke fylt 45 år ved godkjenning i Norge (50 år dersom man har adoptert fra Korea tidligere, eller dersom man selv er adoptert fra Korea)</p> <p>God fysisk og psykisk helse .</p> <p>Søkere må ha vært gift i 3 år ved godkjenning i Norge</p> <p>Krav om rapport vedr. mental helse</p> <p>Må ha gjennomført adopsjonsforberedende kurs</p> <p>Maks 4 barn i familien fra tidligere.</p> <p>Minst en av søkerne må være norsk statsborger.</p>	<p>Ca. 3-10 måneder til tildeling</p> <p>Ca. 9-12 måneder til hentereise</p>	<p>Vi har stort behov for nye søkere på Korea.</p>

	Krav til søkerne	Ventetid	Kapasitet
Sør-Afrika	<p>Barna fra Sør-Afrika matches individuelt, og de best egnede søkerne vil bli foretrukket. Verdens Barn anbefaler:</p> <p>Minimum 5 års samboerskap/ekteskap når søknaden sendes til utlandet. Mesteparten av ventetiden ligger søknaden i Norge.</p> <p>Foreldrenes gjennomsnittlige alder bør ikke overstige 39 år.</p> <p>Førstegangssøkere som ikke har barn fra før, samt annen-gangssøkere, prioriteres ofte.</p> <p>Reisen til Sør-Afrika varer 3-4 uker.</p>	<p>Ca. 4-4,5 år fra godkjenning til tildeling</p> <p>Ca. 2 uker til hentereise</p>	<p>Vi tar imot flere søkere på Sør-Afrika</p>

SAMARBEIDSLAND, KRITERIER OG VENTETIDER

	Krav til søkerne	Ventetid	Kapasitet
India	<p>Ekteskapet må ha vart i to år når søknaden registreres i India.</p> <p>Søkerne kan ikke være over 45 år i gjennomsnitt når søknaden sendes til utlandet. Eldre søkere kan søke om eldre barn.</p>		Verdens Barn tar for tiden ikke imot nye søkere på India

Noen av reglene som våre samarbeidsland stiller er absolutte krav, andre vurderes ut fra skjønn. Det er derfor viktig at søkere som er usikre på valg av land drøfter dette med Verdens Barn.

Ventetiden er ”beregnet ventetid” for nye søkere.

Ventetiden kan være usikker og kan endre seg i løpet av adopsjonsprosessen.

For mer utfyllende regler, se vår hjemmeside